

РЕШЕНИЕ

№ 7258

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6679** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт - пълномощник на директора на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, против решение от 14.05.2021 г., постановено по НАХД № 10274/2020 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав, с което е отменено издаденото от касатора **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 1211/15.06.2020 г. С постановлението, на Р. П. М. е наложена глоба, в размер на 1 000 лева, на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, за това, че на 17.04.2020 г., пребивавайки на закрито обществено място не поставила на лицето си защитна маска или друго средство, покриващо носа и устата, така както е предписвала издадената от министъра на Министерство на здравеопазването Заповед № РД-01-197/11.04.2020 г.

С жалбата се твърди неправилност на въззивното решение и се иска отмяната му, както и юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът, посредством упълномощен адвокат оспорва касационната жалба, като претендира възстановяване на разноски за двете съдебни инстанции, без да съобразява, че с диспозитива на оспорваното решение, в полза на Р. М. са присъдени

500 лева.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната, съответно – за правилност и законосъобразност на решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира приложенияте по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съставът на районния съд, като е проверил фактическата обстановка е приел, въз основа и на свидетелските показания, че на посочените дата и място (магазин „Ф.) Р. М. е пребивавала дълго време без поставена на лицето защитна маска или на друго средство, покриващо носа и устата, като упорито се е съпротивлявала да стори това и е била изведена от магазина, след намеса на полицаи.

За да отмени обаче НП № 1211/15.06.2020 г. Съдът е преценил, че е незаконосъобразно, защото: нарушеното правило за поведение не е описано достатъчно ясно, съгласно изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН; заповедта на министъра - Заповед № РД-01-197/11.04.2020 г. не представлява общ административен акт, а нормативен такъв, не е била обнародвана в ДВ, поради което не е породила правни последици.

Въззивното съдебно решение е неправилно.

АУАН и НП съдържат всички реквизити, така както са описани в чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН. От описанието става ясно, за какво поведение е санкционирана Р. М., на коя дата и място е извършено деянието, кои законови разпоредби е нарушила и с какво правило не се е съобразила. В този смисъл правото ѝ да разбере административнонаказателното обвинение и да организира защитата си не е било накърнено.

Нespoделен от касационната съдебна инстанция е и становището, че заповедта на министъра представлява нормативен административен акт, по смисъла на чл. 75, ал. 1 АПК. Независимо, че разпоредбата на чл. 63, ал. 11 ЗЗ, определяща изрично в заповедта по ал. 4 е в сила от 14.05.2021 г. и преди тази дата съдебната практика на ВАС недвусмислено приемаше, че тези заповеди са общи административни актове. Като такъв акт Заповед № РД-01-197/11.04.2020 г. е била съобщена по реда на чл. 72, вр. чл. 66 АПК и не е било необходимо да бъде обнародвана в ДВ, за да породи правно действие.

Неоснователността на касационната жалба, с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 5 (редакцията – ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ обуславя основателност, на процесуалния представител на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 14.05.2021 г., по НАХД № 10274/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 109^{-ти} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 1211/15.06.2020 г.

ОСЪЖДА Р. П. М., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: